

יום א', י"ז באלול תשס"ב (25 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שנא 6/8 אלול

היום, **י"ז באלול**, בשנת 2449(1311-), **מתו המרגלים שהוציאו דיבה רעה על הארץ:** "וימותו האנשים מוציאי דיבת הארץ רעה במגפה לפני ה'" [במדבר י"ד 37] מהו "לפני ה'"? שהם מתו באותה מיתה הראויה להם לפי מידותיו של הקב"ה, שהוא מודד מידה כנגד מידה. הם חטאו בלשון ולקו בלשון – שנשתרבה לשונם עד טבורם והיו תולעים יוצאים מלשונם ונכנסים לטבורם, מטבורם ונכנסים ללשונם. וזהו שנאמר: 'במגפה' (ה'בית' פתוחה, שהפתח במקום ה"א הידיעה), ולא נאמר: 'במגפה' (עם שווא תחת ה'בית') – המגפה הראויה להם לפי חטאם. והאריך להם הקב"ה אפו 40 יום (שהם חטאו ב-ח' באב ונענשו ב-י"ז באלול) כנגד 40 יום שהם תרו את הארץ. ואמרו רבותינו: "אמר רבי אלעזר בן פרטא – בוא וראה כמה גדול כח (עונשה) של לשון הרע. מנלן? מהמרגלים. ומה המוציא שם רע על עצים ואבנים – כך. המוציא שם רע על חבירו – על אחת כמה וכמה!" [ספר התודעה]

~~~

בחלוף 3356 שנה, בשנת תש"ה (1945-5705) בעצם היום הזה, **י"ז באלול**, הגיעה לסיומה **פרשת גולי מאוריציס** והם חזרו לארץ-ישראל. מאוריציס, אי טרופי באוקיאנוס ההודי היתה מושבה בריטית בזמן מלחה"ע ה-II. בסוף דצמבר 1940 הובאו לשם 1580 יהודים שניסו להעפיל לארץ-ישראל ונתפסו בידי הבריטים. רובם הוחזקו במעצר במחנה באי עד תחילת אוגוסט 1945.

ב 1940, החרפו משרד החוץ ומשרד המושבות של ממשלת בריטניה, בשיתוף עם הנציב העליון בא"י, סר הרולד מקמייקל, את מלחמתם **בעליה ב'**, ובין אמצעי ההרתעה נגד ההעפלה, הועלתה האפשרות להגלות מעפילים שייתפסו לאחת ממושבות בריטניה. כך, בפקודת הגירוש למאוריציס נאמר שגם אחרי המלחמה לא יורשו המעפילים להיכנס לארץ-ישראל! למרות זאת, התיר הנציב העליון, לורד גורט (שהחליף את מקמייקל ב 1944) למגורשים לבוא לארץ, והיום הגיעו כ 1300 איש לנמל חיפה.

הגולים הוחזקו במחנה וסבלו מאד מהתנאים שם (124 מתו). פרצה בקרבם מגיפת הטיפוס, ובתחילה הפרידו מפקדי המחנה בין גברים לנשים, ובכללם זוגות נשואים. ואולם, היחס הכללי אל העצורים היה 'קורקטי', ובמאוריציס נמצאו כמה אנשים שסייעו לעצורים בעת המגיפה. רבים מבין העצורים עבדו, הם התארגנו לפעולות תרבות נרחבות ואף היו ביניהם שהתנדבו לצבאות בעלות-הברית, כולל החטיבה היהודית הלוחמת שהוקמה ב 1944. [האנציקלופדיה של השואה]

~~~

המשך לידיעה על **חנוכת משכן הכנסת** לפני 36 שנה (בדף של יום ה' האחרון):
הקרע שעליו עומדת הכנסת אינה בבעלות מדינת ישראל. היא נמצאת בבעלות הכנסייה היוונית-אורתודוקסית (זוכרים את פרשת קאפוצ'י?) שהחכירה את המגרש לממשלת ישראל לטווח ארוך. חוזה החכירה אמור להתחדש בתקופה הקרובה ויש סימנים

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום א', י"ז באלול תשס"ב (25 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שהכנסיה אינה חפצה כל-כך לחדשו. הייתכן שהפרלמנט הלאומי של העם היהודי
נמצא על אדמה שאינה בבעלות האומה...!?

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל